

Οι μάρτυρες του Ιεχωβά και η Ανάστασις του Χριστού

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

Του Πρωτ. Βασιλείου Α. Γεωργοπούλου, Λέκτορος Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ.

Ακρογωνιαίος λίθος του Χριστιανισμού γενικά και του μυστηρίου της Εκκλησίας ειδικά, αποτελεί η ομολογία του γεγονότος, που διατυπώνεται με εξαιρετική ακρίβεια από τον Απ. Παύλο, ότι ο Κύριος ανέστη όντως, αληθινά και σωματικά και αυτό αποτελεί την ακατάλυτη βεβαιότητα, την αδιάψευστη απόδειξη για την ανάσταση όλων των νεκρών (Α' Κορ, 15, 20-24).

Δεν είναι, λοιπόν, τυχαίο το γεγονός ότι για την ανάσταση του Κυρίου, μέσα στην ιστορία, από πολέμιους του προσώπου Του και εχθρούς της Εκκλησίας επινοήθηκαν ποικίλες, αστήρικτες, δοκησίσοφες και αληθοφανείς θεωρίες για να αμφισβητήσουν αυτό το κορυφαίο και καταλυτικό γεγονός του μυστηρίου της θείας Οικονομίας.

Μεταξύ όμως των πολεμίων της σωματικής ανάστασης του Κυρίου, στα νεώτερα χρόνια, συναριθμείται και η αιρετική κίνηση των Μαρτύρων του Ιεχωβά. Γιορτάζουν κάθε χρόνο, όχι την ανάσταση του Χριστού, αλλά πάντα κατά τους ισχυρισμούς τους, την επέτειο του θανάτου του μεγαλύτερου ανθρώπου που έζησε ποτέ.

Είναι σύνηθες το φαινόμενο, η εν λόγω αίρεση να αλλάζει κατά καιρούς τις διάφορες διδασκαλίες της. Στο θέμα όμως της ανάστασης του Θεανθρώπου από

την εποχή του Κ Ρώσσελ μέχρι σήμερα, υποστηρίζουν σταθερά την κακοδοξία, ότι ο Ιεχωβά Θεός εξαφάνισε, εκμηδένισε το σώμα του Χριστού, που καταναλώθηκε μέσα στον τάφο και ποτέ δεν αναστήθηκε σωματικά.

Τι αναστήθηκε λοιπόν; Ένα πνευματικό ον, απαντούν οι Μάρτυρες του Ιεχωβά, που επιστρέφει στους ουρανούς και ξαναγίνεται, σύμφωνα με μία άλλη κακόδοξη δοξασία της κίνησης, ο αρχάγγελος Μιχαήλ, ό,τι ήταν, λένουν, πριν έλθει στη γη.

Δεν θα επεκταθούμε εδώ στα αστήρικτα και αντιφατικά ευφυολογήματα των Μαρτύρων του Ιεχωβά της θεωρίας τους περί αντιλύτρου, αλλά θα υπενθυμίσουμε μόνο τις αντίθετες και καταλυτικές αυτής της πλάνης μαρτυρίες της Αγίας Γραφής.

I) Ο απ. Πέτρος υπενθυμίζει στους Ιουδαίους ότι ο βασιλιάς Δαβίδ στον Ψαλμό 15, 10 προφητεύει για τη σωματική Ανάσταση του Κυρίου, καθώς, μεταξύ των άλλων, η προφητεία αναφέρει ότι: «ούτε η σαρκς αυτού είδεν διαφθοράν» (Πραξ. 2, 31-32).

II) Στην ανάσταση του Σώματός Του αναφέρεται ο ίδιος ο Χριστός. Ο ευαγγελιστής Ιωάννης μας διασώζει ένα διάλογο του Χριστού με τους Ιουδαίους, όταν διώχνει τους εμπόρους από το Ναό. Οι Ιουδαίοι του ζητούν θαύμα-απόδειξη της εξουσίας Του και ο Ιησούς απαντά: «Γκρεμίστε αυτόν τον ναό και σε τρεις ημέρες θα τον ξανακτίσω» (Ιωάν. 2, 18-20). Σε τι αναφερόταν ο Κύριος; Ο ευαγγελιστής Ιωάννης μας απαντά ότι μιλούσε για την ανάσταση του σώματός Του (Ιωάν. 2, 21-22).

III) Την σωματική ανάσταση του Χριστού την ομολογούν και τη διαπιστώνουν οι αγίες Μυροφόρες γυναίκες. Ο ευαγγελιστής Ματθαίος μας δίνει την πληροφορία όταν τις συνάντησε ο Κύριος, καθώς πήγαιναν να ανακοινώσουν το γεγονός της αναστάσεως στους μαθητές αυτές: «προσελθούσαι εκράτησαν αυτού τους πόδας και προσεκύνησαν αυτώ» (Ματθ. 28, 9)

IV) Ο ίδιος ο Θεάνθρωπος, σε μία από τις εμφανίσεις Του στους μαθητές Του, στην πορεία προς τους Εμμαούς, τους διαβεβαιώνει ακριβώς για το αντίθετο απ' αυτό που υποστηρίζουν οι Μάρτυρες του Ιεχωβά. Τους προσκαλεί να τον ψηλαφίσουν, τους δείχνει τα χέρια και τα πόδια Του, τους προτρέπει να διαπιστώσουν ότι δεν είναι φάντασμα.

Επιπλέον, παίρνει και τρώει πραγματικά μπροστά τους τα φαγώσιμα, που τους ζήτησε, όχι λόγω ανάγκης, αλλά ως μία επιπλέον επιβεβαίωση ότι ανέστη σωματικά όντως (Λουκ. 24, 36-43). Υπογραμμίζει πολύ χαρακτηριστικά ο άγ. Ιωάννης ο Δαμασκηνός στη συνάφεια αυτή ότι: «Μετά την ανάστασίν του από τους νεκρούς άφησε κατά μέρος όλα τα πάθη, εννοώ την φθοράν, την πείναν και την

δίψαν, τον ύπνον και τον κάματον και τα παρόμοια. Διότι αν και εδοκίμασε τροφήν μετά την ανάστασιν, όμως την εδοκίμασε όχι σύμφωνα με τους φυσικούς νόμους - διότι δεν επείνασεν- αλλά επειδή ήθελε να βεβαιώσει την αλήθειαν της αναστάσεως με τον τρόπον της οικονομίας του, ότι δηλαδή είναι η ίδια η σάρκα που έπαθε και ανέστη» (Έκδ. Ακριβής, Δ, 1. ΕΠΕ 1, 421)

V) Ανάλογη είναι και η πρόσκληση προς τον απ. Θωμά για να αποδειχθεί για μία ακόμη φορά κατά τρόπο ρεαλιστικό και αδιάψευστο το γεγονός της σωματικής αναστάσεώς Του.

VI) Ο ευαγγελιστής Λουκάς στις Πράξεις μας διαβεβαιώνει, ότι: «παρέστησεν εαυτόν ζώντα μετά το παθείν αυτόν εν πολλοίς τεκμηρίοις, δι' ημερών τεσσαράκοντα οπτανόμενος αυτοίς» (Πραξ. 1, 3. Πρβλ. Α' Κορ. 15, 4-8).

Τι αποδεικνύουν αυτά τα γεγονότα που καταγράφονται μέσα στην Αγία Γραφή; Την αλήθεια της σωματικής αναστάσεως του Θεανθρώπου Κυρίου ημών Ιησού Χριστού και την κακοδοξία της αιρετικής θέσης. Για μία ακόμη φορά, σχετικά με τις θέσεις των Μαρτύρων του Ιεχωβά και για την Ανάσταση του Χριστού, επιβεβαιώνεται το αγιογραφικόν «ει ουν το φως το εν σοι σκότος εστί, το σκότος πόσον;» (Ματθ. 6, 23).

Ορθόδοξος Τύπος, Αριθμός Φύλλου 1976, 24 Μαΐου 2013

Πηγή:impantokratoros.gr